

ח ב מ"י פ"ק מ"ל
 סכרים פ"ל ח מגן
 עשנין פט טומען ע"מ ס"י
 ס"י כתני י"ח
 ג ו מ"י סס מושע סס
 כתני י"ט
 ד מ"י פ"ז מ"ל אכסיים
 ס' ו מגן עשנין פט
 טומען ע"מ ס"י קנה כתני
 ח ה מ"י סס סס ק"ב כ
 מושע סס כתני ג"ל
 ג"ג:
 ט ו מ"י סס ס"ב י מגן
 סס מושע סס כתני
 ז מ"י פ"ז מ"ל אכסיים
 ס' ו מגן עשנין פט
 טומען ע"מ ס"י קנה כתני
 ה ו עשיין מ"ז זוזה כתני
 ק"ב כ"ד אכסיים דבבון
 א"א ח מ"י פ"ז מ"ל
 סכרים ס"ב ס מגן
 עשנין פט טומען ע"מ ס"י
 קנה כתני ג"ג:
 ב ט מ"י פ"ק מ"ל
 טומען ע"מ סס ס"ב י
 ג נ"י מ"י סס פ"ז ס' ו
 מגן סס טומען ע"מ ס"י
 ס"י מ"ל סס טומען ע"מ ס"י

תורה או ר השלט
1. **יוסף הורד מצרים מה**
ויקנgeo פוטיפר סריס
פרעה שר הטעבונים גיש
מצרי מיד הישמעאלים
אשר הורדה שמה:
בראשית לט א

לעוז רשות
קלידי"ש [קלידי"ש].
רשנות נצרים, מחלבות.
פלנק"ש [פלנק"ש].
קרשים.
קבלי"ש [קבלי"ש].
יהודות, קרטולם.

איפחית תחתונה מהו למלר ליא עלייה
סמהט עלייה וו ליא מסכלי נך פיטט צידור געלוועה
פיטענד לו וו ליא המל צעל גדי ציט וו ליא מסכלי נך פיטט
סמליג יכל נפלקנו יילך געלוועה וו ליא צעל גדי ציט
וו ליא מסכלי נך ומפעקל ליא
למלר עלייה עליינה נמי קיח צכלג
ציט וו וו ליא צעל גדי ציט וו
מאסס דעיקל קפיט סיח נמענה וו וו
על וג לדמכל לאמ קפיט לם מכל לה
צעלייס לעיין שיעבור וו מיאס קוי
ככלג ציט:

רבי יהודה אומר אף הדר בתוך
של חבריו צרך להצעלות לו
שבר. מsie פיטט בקונטום לדס להן
וינון לו זכל ממיוח כבנימ ליין נוילס
לרי"ז דמס רכיב צייר סכמ לדס
הלוoso כלוס טאי לה קפיט נדרכ
גע סיס וווקן לו יייחומיו ווס להן
הו קדילין לטעס לדרכם טאי טעמו
סוח מאסס דוא נטא וו סקס
לדמפלט גאנמלה:
וינושב נביטה עד שיתן לו יציאותין.

בדמעיקרא או דלמא
גא לאפקנן לא אגרי
ויהם דרין בו בשחווא
ששתמש או דרכ גנון
יעיקרה מה מעיקרא
ב גנון או דלמא מציז
לאי עלייה ווירה לא
לומר למציז אמר ליה
לאיא שתי עליות זו על
נחות ודר בתחתונה
וזו למיטסלק למזרי
ל שם עלייה קבילית
ויה קביל עלייה שתיז
זיקון: רבי יוסי אומר
דרה כו': מאי תקרה

ווככם נו וקצת לסת נבנה שום
אַתָּה קָרֵן נְעָלֹת וְנוּרָה לְגָרָם
מקלה לְמִתְעָלָה וְזֶבֶחַ נְמֻכוֹת פְּיַי
עַלְיָה וְלֹא יִהְיֶה נְדַעַת כְּלַבְּדָךְ צְמוּכוֹ
עד שִׁמְךָ נו יְמִינָותֶיךָ:

בצל כלום: דרכ גיגן.
אם פתח קעלליים ויכנס
בז: עלייה קבילה עילויו.
ונלען חכנן מולח צל עלייה
נשחוא דר לבדו הוא דר כדמיעקרא או דלמא
שניהם דרין דא"ל אדרעתא לאפקנן לא אנגי
כל אם תמציא לומר "שניהם דרין בו כשהוא
משתמש דריך שתים משתמש או דריך גיגן
ישחמש מי אמר כדמיעקרא מה מעיקרא
נידר גיגן השטא נידי דריך גיגן או לדמא מציא
אמר ליה עלייה קבילי עלייא עלייה וירודה לא
קבילי עלייא אם תמציא לומר מציא אמר ליה
עליליה וירודה לא קבילי עלייאathy עלייה עליות זו על
כב ומוה אופחות תחתונה מהו למסלק למגמי^ה
נעליונה מי אמרנן דא"ל שם עלייה קבילה שטי^ו
עלך או דלמא חד עלייה קביל עלייה שטי^ז
עליות לא קביל עלייה תיקון: רבינו יוסי אמר
התחתון נותן את התקורה כו': מא' תקרה
ביבי יוסי בר חננא אמר קינים^ט וסנאי^ו
ספיטני אמר רבינו שמונון בן לקוש לווחים ולא
פליגי^ט מר כי אהירה ומר כי אהירה הנחו בז'
תורי דהו דירוי חד עילאי וחד תראי איפחת
מעוביכה כי משי מיא עילאי אזלי ומוקן להתאי
(מי מהקן) ר' חייא בר אבא אמר העליון מתקן
ר' אלעי משומך ר' חייא בר' יוסי אמר

ב' זו פוא ד'. ובענין סכinit יונל מתיו באנל כלהו: דרכ' גיגן.
ונעלות מגוזן לרך סולס הקבוזן נאכמת ומפס ייד נזית זקס: עלייה קבינה עילויה.
ונעלות מטמא לרך סולס וליכנס נאכמת ולדור נמענה חצן מלומת כל עלייה
כשהוא דר לברדו הוא דר כה שניות דריין דאל' אדרע
לך אם תמציא לומר יש' משתחמש דרכ' פרתחים
משתחמש מי אמר כדרכ' דרכ' גיגן השתנא נמי דריך
אמר ליה עלייה קבולי עלייה וירודה לא קבולי עלייה
וב' וזה איפחתה תחתונה מושב' בעלינויה מי אמר דין דאל'
עליך או דלאה חד על עליות לא קביל עלייה
התחתון נוטן את התה' רבי יוסי בר חנינא
וסטוני אמר רבי שממעון וכו':
פליגי⁵ מר כי אהדרה וכו' תרי דהו דירוי חד עלייה עליון
מעזיבה כי משי מיא עליון⁶ (מי מהתקן) ר' חייא בר רבנן
ר' אליעי משום ר' וכו'

ה' הַבָּמָ

מוסך רשי
יעשרים והמשמה.
מקין קין צעינו סאטנטון
וילג'ן ומוקהם
סמל מלהן
בוחור ובשכמתה.
טאטטיס מילוטש ^{טאטטיס} ח'ה,
בצ'ן סולעלן.
אַפְּנָאָן בְּנֵי
בְּנֵי אַפְּנָאָן.
בְּנֵי אַפְּנָאָן
בְּנֵי אַפְּנָאָן.
בְּנֵי אַפְּנָאָן
בְּנֵי אַפְּנָאָן.

התחthon מתקון וסימן יוסוף הורד מצרימה למא' ר' חייא בר אבא ורבי אליעי בפלוגתא דרבוי יוסי ורבנן קמיפלגי למאן דאמר העליין מתקון קסבר גל המזוק להרחק את עצמו מן הנזוק ומאן דאמר תחthon מתקון קסבר עיל גנייך להרחק את עצמו מן המזוק ותוסברא רבי יוסי ורבנן לעניין נזקן פלייגי ההא איפכא שמעניין לחו דתנן^ט מרחקין את האילן מן הכרו עשרים וחמש אמרה ובחורבו ובשכחה חמשים אמרה בגין מלמעלה בגין מן הצד אם הכרו קדם קוץין וגונן דמים אם האילן קדם לא' קוץין ספק וזה קדם ספק וזה קדם לא' קוץין רבי יוסי אומר אע"פ שהכרו קודמת לאילן לא' קוץין שהוא בתוך שלו וזה נוטע בתוך שלו אלמא ר' יוסי סבר על הנזוק להרחק את עצמו ורבנן סבר עיל המזוק להרחק את עצמו אלא אי איכא למימר פלייגי בפלוגתא דר' יוסי ורבנן דחתחם קמיפלגי ורבי יוסי ורבנן דהכא גמאי פלייגי בחזוק תקרה קמפלגי רבנן סברוי מעוביה אחזוקי תקרה הווא אחזוקי תקרה על התחthon בעי לאחזוקי ורבי יוסי סבר מעוביה אשוווי וומות הוא ואשוווי גומות על העליין לאשוווי איני^{טט} וההאמיר רב אשכבי חווינא כי רב כהנא הוה אמרין ימודה רבי יוסי בגין דיליה צדפסקי מיא וחרדר נפלין: מתרני^{טט} יהבית והעליה של שנים שנפלו אמר בעל העלייה לבנות הבית לבנות והוא אין רצוח לבנות הרו בעיל העלייה גוננה את הבית ודר בחוכה עד שיתן לו את יציאותיו ר' יהודה אומר אף זה רור בתוך של חבירו צירק להעלות לו שכר אלא בעל העלייה בונה את הבית את העלייה^{טט} מקרה את העליינה ויושב בבית עד שיתן לו את יציאותיו: